

[Hartel.]

208, Metaller og Metalvarer stod i 194, Bygningsmaterialer i 178 og kemisk-tekniske Artikler i 169. Der er, som disse Tal viser, fra Krigens Begyndelse op til nu sket en stærk Forskydning i ugunstig Retning for det danske Landbrug, og derfor mener vi at kunne forsvare at stille Forslag om en Valutaomsætningsafgift, der, hvis Eksportforholdene bevares nogenlunde uændret, som de er i Dag, vil give et Beløb paa 70—75 Mill. Kr. aarlig, hvorved en væsentlig Del af den Uret, som økonomisk begaaes over for Landbruget i Dag, kan udlignes.

I det næste Forslag, Forslaget om visse handelspolitiske Foranstaltninger, har vi foretaget et Par Ændringer i det nævnte Ændringsforslags § 2, idet vi i Konsekvens af vor Stilling har indsat Erhvervsudvalget i Stedet for Landbrugsraadet, og vi har føjet til en Repræsentant for Dansk Skovforening. Derimod har vi ikke set, at det var nødvendigt at tage Repræsentanter med for mere end Udenrigsministeriet, idet der jo altid vil være Adgang for de øvrige Ministre til at gøre sig gældende gennem Udenrigsministeren. Udvalgets Medlemsantal reduceres derved til 15.

Endelig har vi til § 4 tilføjet en Bestemmelse om Kompensationshandel. Denne Bestemmelse taler i og for sig efter sin Form for sig selv, idet det er Meningen, at ved de Produkter f. Eks. inden for Landbruget, som maa afsættes til under den Pris, som det koster at fremstille dem, skal der være Mulighed for at foretage en Vareudveksling med Udlandet. Men vi har føjet til med Hensyn til Betingelserne for denne Vareudveksling, at Kompensationshandel kun maa finde Sted, naar Importvarerne fremskaffes til Verdensmarkedets Priser og de danske Eksportvarer ikke afhændes til Dumpingpriser. Det kan nemlig meget vel tænkes, og det er muligvis ogsaa allerede praktiseret under den nuværende Valutaordning, at Folk faar Ret til Kompensation, sælger de i Danmark fremstillede Varer til en meningsløs lav Pris, en Dumpingpris, og derefter for Provenuet køber udenlandske Varer, som er importbegrænsede, her giver en Overpris for disse og tager hjem her i Danmark først Overprisen, de har betalt, dernæst hele Tabet, som de havde paa Eksporten, og endelig Fortjenesten paa Forretningen.

Denne Form for Nationaløkonomi kan naturligvis ikke gaa i det lange Løb, men vil uvægerligt føre til Ruin, og jeg henstiller til Regeringspartierne, der jo i øvrigt er saa glade for deres Forslag — hvilket der

ikke kan siges noget til, enhver So holder jo af sine Grise —, at de om ikke paa andre Punkter saa paa dette Punkt tager Hensyn til vor Henstilling: at man ved Kompensationshandel i Fremtiden iagttager dette, at den ikke sker ved, at vore Varer sælges til Dumpingpriser, og at Varerne i Udlandet købes til betydelige Overpriser i Forhold til det, som er Verdensmarkedets Notering for de paagældende Varer. Hvad angaar Kompensationshandelen, har vi inden for Landbruget haft glædelige Erfaringer i en Tid, da der blev foretaget Kompensationshandel med Italien. Det var vel omtrent for et Aar siden, og der blev herfra afsat danske Kreaturer, Kælvekøer, til en Pris af omkring 375 Kr.

Efter de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, vil ærede Medlemmer forstaa, at vi ikke kan gaa ind for Regeringens Forslag, saaledes som det foreligger her, og vi forstaa ogsaa, at de ærede Ordførere for Flertalspartierne ikke ønsker at modtage Ændringer, hverken fra Per eller Povl og derfor antagelig aldeles ikke fra vor Side, men at Regeringen vil gaa videre ad de Baner, den nu selv har afstukket og er gaaet ad en Række Aar. Vi kan ikke hindre dette, men vi advarer imod denne Udvikling, vi tror ikke paa Lykken derved, og vi har sagt fra. Mulig er det, vi har sagt, talt i en Tønde, men det var et ærligt Forsøg paa at udtale vor Mening om det foreliggende Spørgsmaal.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af os stillede Ændringsforslag til det høje Tings velvillige Overvejelse.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at dette Lovforslag efterhaanden var blevet saa indviklet, eller, som det ærede Medlem udtrykte sig, at de Forsøg, der blev gjort paa at skabe en Afvikling, var saa mangeartede, at det netop viste, hvor vanskeligt dette Omraade var at arbejde med. Det har det ærede Medlem i høj Grad Ret i: Jo længere Valutakontoret arbejder, des vanskeligere bliver det at afvikle det. Ganske automatisk opstaa der under den Beskyttelsesform, der eksisterer, Industrier, som det er vanskeligt at afvikle, idet de opstaa i Ly af Restriktioner, i Ly af den Prisfordyrelse, som Staten skaber ved sine Varerestriktioner. Det er derfor rigtigt, at dette Omraade er vanskeligt. Det, der i denne Forbindelse interesserer Danmarks Retsforbund, er, paa hvilken Maade man kan skabe en Afvikling af Loven.

I den Betænkning, som Udvalget har